

O práci

Žádné povolání nesnižuje člověka, ale člověk snadno snižuje své povolání.

S. Smiles

Informace z OÚ

- V sobotu 29. a 30. května 2010 bude na říteckých Ladech umístěn pro pobavení dětí ale i dospělých již tradičně lunapark. V sobotu 29. května odpoledne od 14. hodin, bude jako každým rokem ve dvoře restaurace "Panský Dvůr" vyhrávat kapela pana Maříka. Tradiční večerní zábavu v "Sokolovně" tento rok sokolové pořádat nebudou.
- V úterý 11. května 2010 proběhlo v naší Mateřské školce vítání nově narozených říteckých občánků. Informace o této události se ke mě dostala až 13. května, proto jsem se téhle slavnosti nezúčastnil a nemohu ji tudíž popsat. Uvítáno bylo jedenáct občánků:

Amélie Poljaková, Barbora Bartůňková, Josef Kučera, Alex Bayer, Tomáš Hájek, Eliška Kalinová, Matěj Procházka, David Nejtek, Vojtěch Čermák, Kristýna Kočová a Sofie Hanzlová

Přejeme těmto nově narozeným občánkům krásný a spokojený život plný lásky a štěstí prožitý ve svém domově v obci Řitka.

Dvořák Ant. - místostarosta

Zápis ze zasedání zastupitelstva obce Řitka konaného dne 11. 3. 2010 v 18.00 hod. v zasedací místnosti OÚ Řitka

Přítomní zastupitelé: Pavel Zeman, Antonín Dvořák, Ivana Černá, Vlastimil Vondrák, Václav Rychlík, Jiří Šuligoj, Zdeněk Smejkal, Václav Mašek

Omluveni: Miroslav Poláček

Hosté: -

Program:

1. Volba ověřovatelů zápisu
2. Rozpočet obce na rok 2010
3. Rozpočtové opatření č. 7,8/2009
4. Věcné břemeno – smlouva o smlouvě budoucí
5. MŠ

- a) žádost o rozdělení zlepšeného hospodářského výsledku do fondů
- b) kritéria pro přijímání dětí do MŠ ve školním roce 2010/2011
- 6. Územní studie
 - a) Veřejný park
 - b) Jižní stráně
- 7. Zprávy komisí

Zápis z jednání zastupitelstva obce

Ad 1) Volba ověřovatelů zápisu

Ověřovateli zápisu byli navrženi pan Antonín Dvořák a pan Zdeněk Smejkal.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce souhlasí s navrženými ověřovateli zápisu, kterými jsou pan Antonín Dvořák a pan Zdeněk Smejkal..

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Ad 2) Rozpočet obce na rok 2010

Finanční komise předložila návrh rozpočtu na rok 2010.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce schválilo rozpočet na rok 2010 jako vyrovnaný bez výhrad.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Ad 3) Rozpočtové opatření

Předseda finanční komise pan V. Vondrák předložil zastupitelstvu obce rozpočtové opatření č.7 a 8/2009.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.7 a 8/2009 a pověřuje účetní obce jeho zaúčtováním.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Ad 4) Věcné břemeno – smlouva o smlouvě budoucí

Starosta předložil zastupitelstvu obce Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene na pozemku č.parc. 158/11 v k.ú. Řitka pro ČEZ Distribuce, a.s. (ČOV intenzifikace).

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce souhlasí s uzavřením Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene pro ČEZ Distribuce, a.s. a pověřuje starostu jejím podpisem.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Ad 5) Mateřská škola

a) žádost o schválení rozdělení zlepšeného hospodářského výsledku

Starosta přečetl žádost paní ředitelky MŠ o schválení rozdělení zlepšeného hospodářského výsledku do fondu odměn a do rezervního fondu.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce schválilo předložené rozdělení zlepšeného hospodářského výsledku do fondů.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

b) kritéria pro přijímání dětí do MŠ na školní rok 2010/2011

Na základě jednání v MŠ dne 9. 2. 2010 byla předložena kritéria pro přijímání dětí na školní rok 2010/2011.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce schválilo předložená kritéria pro přijímání dětí do Mateřské školy Řitka na školní rok 2010/2011.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Ad 6) Územní studie

a) Veřejný park

Obec má v úmyslu na pozemcích parc.č. 81/6, 91/2 a 119/2 vybudovat veřejný park. V platném územním plánu a jeho změnách je zatím pozemek vymezen pro obytnou výstavbu. Vzhledem k tomu, že lze zpracovat a poté schválit územní studii, která by byla územně plánovacím podkladem pro zpracování a pořízení další změny, popř. nového územního plánu, je doporučeno schválit pořízení Územní studie – Veřejný park Řitka.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce rozhodlo v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., v platném znění o pořízení Územní studie – Veřejný park Řitka.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Zastupitelstvo obce schválilo pořízení Územní studie – Veřejný park Řitka. Obecní úřad je na základě zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění (dále jen "stavební zákon") oprávněn pořídit územní studii za podmínky zajistit splnění kvalifikačních požadavků. Na základě ustanovení navrhuje starosta uzavřít mandátní smlouvu na pořízení výše uvedené studie s Ing. Renatou Perglerovou, která kvalifikační požadavky splňuje.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce na základě zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, uzavřít mandátní smlouvu na pořízení Územní studie – veřejný park Řitka s Ing. Renatou Perglerovou, která splňuje kvalifikační požadavky podle § 24, odst. 1) výše uvedeného zákona.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Zastupitelstvo obce schválilo pořízení Územní studie – Veřejný park Řitka a zároveň i pořizovatelku této studie. Bylo zpracováno zadání výše uvedené studie, které je třeba projednat a schválit, aby na základě tohoto zadání bylo možné zpracovat samotnou studii.

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce schvaluje zadání Územní studie – Veřejný park Řitka, které je přílohou tohoto zápisu.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

b) Jižní stráně

S ohledem na skutečnost, že zástupce firmy Ablon nepředložil návrh územní studie pro tuto lokalitu, zastupitelstvo obce tento bod programu neprojednalo.

Ad 7) Zprávy komisí

Pan místostarosta informoval zastupitele o dokončení veřejného osvětlení v ulici Pražská a o plánovaném umístění a opravě dalších stožárů veřejného osvětlení v obci.

Kulturní komise – pan Václav Mašek předložil zastupitelstvu obce přehled akcí za minulý rok (zpracovala paní D. Kačírková), na kterých se podílela finančně i organizačně obec ve spolupráci se Sokolem. Poté požádal o finanční příspěvek ve výši 2000,- Kč na akci: "2. Řitecký pochod za zajíčkem", který se koná 27. 3. 2010.

Usnesení: Zastupitelstvo obce schválilo finanční příspěvek na výše uvedenou akci.
(hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0)

Ad 8) Diskuse

System SMS Infokanál. Starosta přednes návrh systému SMS Infokanál, do kterého se budou moci občané bezplatně zaregistrovat a který bude v závislosti na typu vybraných kategorií poskytovat zaregistrovaným občanům aktuální důležité informace prostřednictvím SMS zprávy. První kategorie bude hlášení/upozornění správce vodovodu a kanalizace (VAK Beroun, a.s.) o možných odstávkách apod. Další možnou kategorií budou hlášení obecního úřadu, oznámení o termínech veřejných jednání, popř. aktuální zprávy pro rodiče dětí z MŠ Řitka apod.

Usnesení: Zastupitelstvo obce schválilo pořízení systému SMS Infokanál a pověřilo starostu uzavřením potřebných smluv.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Studie VRV. Starosta představil návrh společnosti VRV, která obci v souladu s přípravou projektu Vodovodní přivaděč Zbraslav Baně – Mníšek pod Brdy, nabízí provedení monitoringu stávajícího stavu vodovodu a vypracováním matematického modelu systému.

Usnesení : Zastupitelstvo souhlasí, aby na uvedenou nabídku vypracoval stanovisko provozovatel vodovodu (VAK Beroun) a na základě jeho doporučení bude věc na některém z příštích zasedání projednána. V letošním roce ale rozpočet obce s takovým výdajem nepočítá.

Hlasování: pro 8, proti 0, zdrželo se 0

Zapsala: Ivana Černá

Pavel Zeman
starosta obce

Ověřovatelé zápisu: Antonín Dvořák, Zdeněk Smejkal

**Zápis ze zasedání zastupitelstva obce Řitka
konaného dne 25. 3. v 18.00 hod. v zasedací místnosti OÚ Řitka**

Přítomní zastupitelé: Pavel Zeman, Antonín Dvořák, Ivana Černá, Miroslav Poláček, Vlastimil Vondrák, Václav Rychlík, Jiří Šuligoj, Zdeněk Smejkal, Václav Mašek
Hosté: dle prezenční listiny

Program:

1. Volba ověřovatelů zápisu
2. Územní studie – Veřejný park Řitka

Zápis z jednání zastupitelstva obce

Ad 1) Volba ověřovatelů zápisu

Ověřovateli zápisu byli navrženi pan Antonín Dvořák a pan Zdeněk Smejkal.

Hlasování: pro 9, proti 0. Zdrželo se 0

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce souhlasí s navrženými ověřovateli zápisu, kterými jsou pan Antonín Dvořák a pan Zdeněk Smejkal.

Ad 2) Územní studie – Veřejný park Řitka

Zastupitelstvo obce schválilo zadání Územní studie – Veřejný park Řitka. Tato studie byla na základě zadání zpracována a předložena zastupitelstvu obce ke schválení.

Hlasování: pro 9, proti 0, zdrželo se 0

Usnesení k tomuto bodu:

Zastupitelstvo obce Řitka na základě § 30 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění schválilo Územní studii – Veřejný park Řitka.

Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce poskytnout dokumentaci Územní studii – Veřejný park Řitka příslušnému stavebnímu úřadu, příslušnému úřadu územního plánování a Krajskému úřadu Středočeského kraje.

Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o schválené Územní studii – Veřejný park Řitka a o místech, kde je možné do dokumentace nahlížet.

Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce zpracovat registrační list Územní studie – Veřejný park Řitka a podat návrh Krajskému úřadu Středočeského kraje na vložení jeho dat do evidence územně plánovací činnosti.

Ad 3) Diskuse

Pan Vondrák upozornil na nedodělanou komunikaci (Pražská) – akce ČEZ a.s., výměna kabelů. Dílo dosud nebylo předáno, dodavatel bude upozorněn na nutnost dodělání a uvedení komunikace do původního stavu.

Pan místostarosta informoval zastupitele o zajištění úklidu komunikací formou strojního zametání obce ve spolupráci s firmou KOMWAG a o termínu sběru nebezpečného odpadu (15. května 2010).

Pan Šuligoj požádal zastupitelstvo obce o příspěvek na dřevo ve výši 1000,- Kč na akci "Čarodějnice 2010".

Zastupitelstvo obce souhlasí s příspěvkem 1000,- Kč na dřevo na výše uvedenou akci.

Paní Otmarová požádala zastupitelstvo obce o možnost umístit 1 lampu veřejného osvětlení na ulici Všenorská – u statku. Budou prověřeny technické možnosti umístění zařízení a požadavek bude zařazen do plánu rekonstrukce a obnovy veřejného osvětlení v obci.

Zapsala: Ivana Černá

Pavel Zeman
starosta obce

Ověřovatelé zápisu: Antonín Dvořák, Zdeněk Smejkal

Přijďte si k nám pro nové kolo

**Kola
Štorek
Řevnice**

e-mail: storek@kola-sport.cz

www.kola-sport.cz

tel. 2 5772 13 13

Komenského 92

Řevnice

po-pá 8-18

čt 8-20

so 8-12

ne 14-17 duben - srpen

KOLA
horská
trekingová
silniční
dětská

JÍZDNÍ KOLA

**PŘÍSLUŠENSTVÍ
NÁHRADNÍ DÍLY**

platební karty

splátkový prodej i bez navýšení

AUTHOR

MERIDA

SPECIALIZED

HARO

RAVO

Z historie obce Řitka a jejího okolí

Je květen a ze sdělovacích prostředků znovu slyším příběhy z konce války, které se odehrály v květnu roku 1945. I já jsem jako malý chlapec často poslouchal příběhy o konci války v našem kraji. Dělo se to většinou za zimních podvečerů při "černé hodině", která se tenkrát na vesnici pravidelně držela a ke které často patřila i návštěva sousedů nebo naopak. Bylo pár let po válce, zážitky byly ještě živé a když se někdo z pamětníků na toto téma rozpovídal, seděl jsem tiše někde v koutku u kamen, poslouchal a ani nedutal. A tak se dnes s Vámi chci podělit o některé příběhy, které si již pamatuji z těchto vyprávění jen matně a bez konkrétních dat.

Bylo to začátkem května 1945. Můj otec se vracel domů ze zaměstnání a nacházel se právě u dřívější vlakové zastávky v Modřanech. Byly zde i uhelné sklady a na vedlejší koleji i několik plných, ale i prázdných železničních nákladních vozů. Zaslechl zvláštní zvuk, vydával ho tehdejší zázrak mezi letadly, které mělo zvrátit pro Hitlera již prohranou válku. Byl to, jak se tehdy říkalo, turbínový Messerschmitt Me 262. Přehoupl se přes kopec mezi Radotínem a Chuchlí, nad Modřany se začal náhle otáčet, aby se vrátil zpět ve směru, ze kterého přilétl. Příčina jeho otáčení byla po chvíli mému otci jasná. Směrem od obce Libuš mu letěly vstříc dva americké Mustangy. Zatačka Me 262 měla ale kvůli jeho vysoké rychlosti veliký poloměr, což umožnilo Mustangům, kteří letěli přímo, zkrátit si svou dráhu letu a dostat se na chvíli Němci za záda. Ozvala se střelba, Němec však byl při přímém letu rychlejší a podařilo se mu uniknout. Mustangy se stočili směrem ke Zbraslavi a můj otec byl přesvědčen, že divadlo skončilo. Ušel však sotva pár kroků, když uslyšel silící řev leteckých motorů, stačil popoběhnout k uhelným skladům a schovat se pod nákladní vůz plný uhlí, když se nízko nad kolejemi směrem k Braníku přehnala americká letadla. Při jejich manévrování si otec stačil všimnout, že jedno z nich pilotoval černoš, v jehož tmavé tváři zazářily bílé zuby. Po pár vteřinách vzduch prořízla střelba a ozvalo se syčení páry. Letadla rozstřílela nákladní vlak, jehož lokomotivu spatřili piloti kouřit při pronásledování Me 262 v branickém nádraží. Strojvedoucí ještě stačil z vlakem z nádraží vyjet a letadla vlak rozstřílela před kapličkou u známé restaurace "U Černého Koně", kolem které tehdy vedla železniční trať. Jako památka na tenhle hloubkový nálet, zde byla ještě mnoho let k vidění kolejnice, v níž vlezla kulka z leteckého kulometu. Po mém neustálém žadonění mě vzal otec jednou na procházku a tak i já jsem konečně tuhle kulku v kolejnici viděl na vlastní oči.

Byl zimní podvečer a já byl s tatínkem a s maminkou na návštěvě, jak to tenkrát na vesnici bývalo zvykem u našeho vzdáleného příbuzného, jehož navštívil syn žijící v pohraničí. Kachlová kamna příjemně hřála. Chlapi upíjeli domácí slivovičku a pomalu se rozproudila řeč, jak tenkrát v pětáctyřicátém, začátkem května byl náš kraj a hlavně lesy plné Němců prchajících do amerického zajetí. Tito Němci byli často pro zdejší obyvatelstvo velice nebezpeční. Proto místní obyvatelé vytvořili domobranu vyzbrojenou ukořistěnými zbraněmi, která zdejší lidi ochraňovala a snažila se pochyťat německé zběhy a často některého i zlikvidovala.

Bylo to někdy kolem 10.května, rozpovídal se strýc. Dostali jsme informaci, že v "Potocích" se ukrývá skupina esesáků, leželi jsme v aleji pod "Běhalovic" na "Nových

STAVEBNINY

Jan Mazáč

ŘITKA

V areálu stavebnin:

Veškerý stavební materiál od základů až po komín, včetně sádkokartonového a zateplovacího systému.

Závoz na stavbu.

Pondělí - Pátek: 7 : 16

Sobota 7 : 12

Provádíme stavební práce

Sádkokartony, obklady, dlažby,

zámkové dlažby, terénní úpravy a další.

Internet : www.volny.cz/staveb-ritka

E-mail: staveb-ritka@volny.cz

Tel/fax +420 318 592 198

Mobil: +420 739 308 644

Realitní kancelář

Správa a zprostředkování prodeje nemovitostí

Internet: www.ada-reality.cz

E-mail: info@ada-reality.cz

Mobil: +420 737 287 457

Tel.: + 420 318 590 501

Dvorech" a drželi hlídku. Trvalo to snad dva dny, ale nakonec jsme se dočkali. Z lesa v údolí vyběhly vpozdvečer dvě postavy, nechali jsme je doběhnout až před nás do prostřed louky a potom jsme je vyzvali, aby se vzdali. Místo toho začali střílet z automatu. To neměli dělat, byli jsme dobře kryti a opětovali palbu. Na volném prostranství neměli šanci. Přestali střílet, pokusili jsme se je obklíčit, ale bylo to zbytečné, když jsme se k nim dostali, byly již oba po smrti. Zakopali jsme je na tom místě, na kterém leželi. Žádné dokumenty u sebe neměli, až na jednu věc, kterou Vám ukáži. Jejich hrob se na té louce nechá rozpoznat dodnes, roste na něm tmavší tráva a to od té doby uplynulo již nějakých jedenáct let. Potom strýc vstal, rozsvítil, otevřel skříň a chvíli se v ní přehraboval. V jeho ruce zasvítila malá krabička potažená červenou kůží. Přinesl ji ke stolu, zatáhl za malé kolečko na jejím boku a otevřel ji. Krabička byla vyložena rudým sametem a z něho zazářila stříbrná tabatěrka s masivním zdobeným monogramem ze žlutého a červeného zlata umístěným v jejím středu. Vedle tabatěrky svítila žlutou barvou špička ze slonoviny se stejným zlatým monogramem a masivní zlatou obroučkou na horní straně. Tyhle skvosty prošly rukama všech přítomných a já jsem byl ten, kdo si je prohlížel snad nejdéle ze všech a dnes mohu proto říci, že tehdejší komentář dospělých z čeho je co zhotoveno, byl pravdivý. Jestliže tyhle věci ten voják někde neukrad, tak to musel být zřejmě vysoký důstojník a asi i následník starého, šlechtického německého rodu, prohlásil strýc a dodal, jestli ty věci někdo chcete, tak si je klidně vezměte, mne dnes mrzí, že jsem je tehdy k sobě vzal. Zavládlo dlouhé ticho a skvosty zůstaly na stole. Nikdo o ně neměl zájem kromě mě, já bych je tenkrát bral ihned. Když jsem potom později s kamarády dělal lotroviny a ocitli jsme se na zmiňované louce, vždy jsem hledal místo s tmavší travou, ale nikdy jsem ho nenašel. Dostanu-li se do těchto míst dnes, vzpomenu, že tu někde mají hrob dva vojáci, kteří přežili válku, ale měli smůlu, když jim zbýval již jenom krůček ke svobodě a jejich rodiny se již nikdy nedoví, kde a jak skončili.

Vozidla jedoucí po silnici, která vedla přes obec Řitku ze Strakonice na Prahu se stala v březnových a májových dnech také několikrát terčem hloubkařů. Byli to národní hosté, jak se těmhle lidem říkalo, promíchání i s německou armádou, kteří kvapem prchali před armádou sovětskou. Při jednom takovém útoku hloubkařů se napadeným Němcům podařilo zasáhnout jedno z letadel. Stroj pokračoval od Řitky dál v letu, ale na Varadově uhnul doleva aby nad Všenory proletěl údolím mezi brdskými kopci. Letadlo mělo zřejmě potíže s udržení výšky a tak do údolí, které vede od Varadova k údolí potockému odhodilo několik pum. Tři z nich vybuchly a dodnes jsou zde po nich patrné krátery, další menší kráter přibyl někdy v osmdesátých letech, kdy zde vybuchla v noci ještě další puma. Kolik nevybuchlých pum zde ještě země ukrývá, nikdo neví. Zasažené letadlo prý nouzově přistálo nebo se zřítilo někde u Řeporyj.

Břežanské údolí zná jistě každý, úzká silnička ubíhající souběžně s potokem sevřená v úzkém údolí vysokými příkrými svahy. A právě zde došlo na konci války k velikému masakru. Tehdy údolí nebylo zřejmě ještě tak zalesněné jako dnes a možnost ukrýt se byla malá. A byli to zase národní hosté, kteří prchali z Čech. Právě v "Břežanském údolí" je objevili "hloubkaři", snad by se ani nic nestalo a piloti by prchající nechali na pokoji, nebýt toho, že z těchto lidí na letadla někdo vystřelil. Dvě letadla přivolala na pomoc další a roztočila kolotoč smrti. Neustále nalétávala nad údolí a masakrovala lidi, koně, dobytek, ničila povozy a automobily. Nálety skončily až když byla celá kolona

zničena. Voda v potoce se zabarvila krví a všude se ozýval nářek raněných, ale i těch, kteří přežili bez zranění. Byl to největší masakr, který způsobili "hloubkaři" v našem blízkém okolí.

S blížícím se koncem války zesílila v našem kraji i činnost partyzánů, kterých se touto dobou v hlubokých brdských lesích ukrývalo hodně a mohly zde přežívat jedině díky pomoci obyvatel z okolních vesnic. Pomáhali jim hlavně hajní, myslivci a lidé pracující v lese. Na Černolicích byl takovým člověkem pan Josef Járka, miloval myslivost a tak ho bylo možno potkat nejenom v lese, ale i v polích a lukách. Měl za vesnicí na pozemcích, které patřily k jeho hospodářství postavenou loveckou chatu a podle vyprávění lidí se právě zde po nocích setkával a hostil partyzány. Já to nezažil, protože jsem pochopitelně v této době ještě nebyl na světě, ale později byl mým nejlepším kamarádem jeho syn Pepík, který byl o dva roky starší nežli já. Spolu s tímhle chlapcem jsme prožili ty nekrásnější okamžiky našeho mládí a bylo to v jejich usedlosti, která byla malým hospodářstvím s velkým sadem, kde zrály ty nejchutnější třešně, jablka, hrušky a švestky. V této zahradě byl i rybníček. Zahrada nebyla ze zadní strany oplocena a navazovala volně na louky, pole a les za vesnicí a právě na louce u lesa, stála chátrající lovecká chata pana Járky. Navštěvovali jsme ji s Pepíkem dost často, zejména, když bylo ošklivo. Zapálili jsme v krbu pár "klacků" a můj kamarád většinou začal vyprávět příběhy o partyzánech, které si pamatoval z vypravování svého táty. Jeho tatínek tenkrát už bohužel nebyl mezi živými a jeho smrt byla obrovskou tragedií. Toužil totiž po motocyklu a v této poválečné době přišla na náš trh novinka, Jawa 250 zvaná "Pérák". Koupil si ho v mototechně na Dobříši a při cestě domů narazil v ostré zatáčce před dobříšským zámkem do patníku a na místě se zabil. Byl hodně mladý a zanechal zde dvě děti, které začaly právě chodit do školy a mladou ženu, ta se již neprovdala. A tak můj kamarád Pepík žil jen s maminkou a sestrou. V jejich domku v pokoji, mi můj kamarád ukazoval věci, které pocházely od partyzánů. Byly to různé dřevěné vyřezávané hračky, dárky které se dávají na památku, ale i pár fotografií. O každém tomto předmětu dokázal Pepík něco říci, já si však dnes již nic nepamatuji. Jeden zážitek s předmětem po partyzánech ale přeci jenom mám a ten si pamatuji dobře. V jejich usedlosti stála také stodola. Byla plná všelijakých hospodářských strojů, ale také starého sena, které z ní pomalu ubývalo jako krmení pro králíky a pár oveček. A tak se jednou stalo, že jsme při našich hrách našli za odkrytým trámem pušku i s několika náboji. Byla to krátká puška, která se používala při jízdě na koni (karabina). Podle nápisu v azbuce se dá usoudit, že patřila některému kozákovi, kterých bylo v našem kraji ubytováno po válce několik tisíc, ale mohl to být i dar od partyzánů. Pochopitelně jsme měli z tohoto nálezu obrovskou radost a dlaně nás pálily z toho, jak jsme toužili si z téhle zbraně vystřelit. Když po něčem moc toužíte, přijdou i nápady jak si tužbu splnit a to se stalo i nám. Přivázali jsme pevně provazem flintu k oji žebříňáku (dřevěný vůz, který tahali koně) stojícímu ve stodole. Pootevřeli jsme vrata stodoly, pootočili oj vozu tak, aby flinta mířila na silný kmen jabloně vzdálený odtud asi dvacet metrů. Já jako "odborník" jsem natáhl závěr a vložil do komory nábojnici a závěr uzavřel. Na spoušť zbraně jsem přivázal provázek, kterým se o žních svazovaly snopy obilí a Pepík ho vytáhl protějšními vraty stodoly ven. Odjistil jsem zbraň, odešel za vrata a zatáhl za provázek. Ozvala se obrovská rána, proběhli jsme stodolou k jabloni, netrefili jsme se. Nevadí, příště to bude lep-

ší. Karabinu jsme uklidili za trám a občas jsme si z ní takto vystřelili, dokud jsme měli patrony.

Zmizela stodola, zmizel sad s nejlepším ovocem, zmizel rybníček a i louky a pole. Vše je zastavěné novou výstavbou obce Černolice. Můj nejlepší kamarád Pepík odešel již dávno za svým tatínkem a maminkou, odešel také hodně mladý a nezůstal po něm nikdo. Často si říkám, že pro něho to bylo možná lépe, nemusel se alespoň dožít a dívat na tu devastaci odehrávající se všude kolem.

KOSMETIKA MASÁŽE
PEDIKÚRA MANIKÚRA

WWW.RELAXACNISALONLENKA.CZ

kosmetické ošetření léčebnou francouzskou kosmetikou zn. Gernetic a Esthederm péče o obličej i bez mechanického čištění léčba akné, depilace výrobky pro domácí péči o pleť celotělové zábaly na zpevnění, zeštíhlení modelace a zpevnění poprsí masáž horkými lávovými kameny relaxační masáže

 Lenka Brožová
zdravotní sestra
K Varadovu 251, Řitka
tel. +420 604 877 650
brozova@relaxacnisalonlenka.cz

Mám ještě jednu příhodu se střelbou patrně ze zbraně po partyzánech. Nad černolickým hřištěm v lese, kterému se říká "Dubíčko" je mezi stromy ukryto i několik skal. Také o tomto místě se vypráví, že sem často v noci chodili partyzáni a někteří místní občané jim sem nosili nejen zásoby, ale i informace o dění v našem kraji. Uběhla léta a i my, jako kluci jsme si chodili do těchto míst rádi hrát. Byly zde z dřívější doby postavené kamenné zdi a hradby, pocházející snad i po partyzánech, které jsme přistavovali a dělali z nich různé přístřešky a úkryty. Chodili jsme sem rádi v podvečer posedět i později, to již jako starší mládež. Při jednom takovém posezení, to jsem se už učil prvním rokem nástrojařem, jsem nohou odvalil kámen a zahlédl pod ním něco zrezivělého. Zalovil jsem rukou pod kamenem a vytáhl bubínkový revolver s krátkou hlavní.

Doma jsem ho vyčistil a zjistil, že není tak poškozený jak vypadal a že je plně funkční, pouze výdřeva jeho pažby byla vyhnílá. Dlaně mě svrběly touhou jak si z téhle zbraně vystřelit. Mělo to ale háček, byly do něj potřeba zvláštní kuželové patrony, které jsem nemohl sehnat. Po nějaké době nápad konečně přišel. Upravit náboje rozměru 7.65. Nebyl to zas takový problém a jako nástrojař jsem ho lehce zvládl. Jednoho dne jsem tedy nabil do bubínku dvě upravené patrony, revolver upnul za rám pažby do svěráku v mé domácí dílničce, před hlaveň položil asi 8 cm silný trámek, na spoušť uvázal provázek a jeho konec vyhodil ven z okna a natáhl úderník. Venku jsem zatáhl za provázek ozval se výstřel, vbíhám zpět do místnosti, můj nos ovívá vůně spáleného střelného prachu. Trámek je prostřelený, bubínek se pootočil a další náboj je připraven k výstřelu. Vše je v pořádku a tak další pokus již neopakují. Další střelení bude již přímo z ruky. Stojím u skal, kde jsem tuhle zbraň, zřejmě asi památku po partyzánech našel. Opodál stojí skryto pár mých kamará-

dů. Revolver je připraven ke střelbě, jsem ale opatrný, držím ho v ruce jenom za spodní část pažby a prsty tlačím co nejvíce dolů. Mířím na dub asi pět metrů přede mnou, můj ukazovák tiskne koneček spouště. Rána, moje co nejdále od těla natažená pravice letí vzhůru. Vzpomínám se z výstřelu, koukám na zbraň a jsem zděšen. Zjišťuji, že moje ruka drží jenom ocelový rám pažby a na něm roztržený rám bubínku. Bubínek, jeho osa a hlaveň zbraně chybí. Moje ruka je, ale celá a zdravá. Zase jsem měl jednu štěstí. Hlaveň a obě půlky bubínku moji kamarádi po chvíli našli a možná ještě dnes leží v některém šuplíku v mé dílně jako zapomenutá památka na partyzány a válečnou dobu.

Stala se mi zajímavá příhoda. V květnu roku 2006 jsem uvedl ve zpravodaji článek o likvidaci vězňů z koncentračního tábora v Hradištku. Tito vězni pracovali ve zdejším rozsáhlém vojenském prostoru Štěchovice a tak museli být na konci války zlikvidováni. Cituji z knihy "Protinacistický odboj na okrese Praha - západ". (Na úsvitu 9. dubna stáli vězni na apelplacu, do zad jim mířily kulometry. Mladí a bezohlední příslušníci SS, kteří dosud fanaticky věřili v obrat ve válce, byli připraveni na likvidaci vězňů tábora. Čekali se pouze na povel. Místo výkřiku "feuer" přišel po dvou hodinách nejistého čekání na smrt rozkaz k odchodu. Nic netušící vězňové měnili své seskupení a za patřičného řvaní a bití holemi kápů opustili tábor. Šli po obvyklé trase. Jejich dřeváky klapaly po silnici k "Třebsínu". "Nieder" přerval náhlý povel jen částečně klapot dřeváků. Vězňové si museli lehnout, natáhnout ruce kolem hlavy, přitisknuté k chladivému prachu cesty. Nebýt očekávané rány klackem či nohou kvůli pomalejšímu pohybu, býval by tento cvik právem využíván k vteřinovému odpočinku. Tentokrát však kupodivu vězně nikdo netloukl. Kápové se jakoby na povel ztratili z dohledu. Jen ubožáci ležící dle rozkazu se radovali z odpočinku a nic nechápali. O vysvětlení se postaral až kulomet.) Pár měsíců po zveřejnění tohoto článku jsem šel při jednom z našich výletů s partou kamarádů k Třebsínu i já. Těšili jsme se na pivko a zabíjačkové hody ve zdejší vyhlášené hospůdce. Protože jsme měli v nohách již asi patnáct kilometrů, šel jsem kvůli měkkým došlapům v travnatém pruhu podél asfaltové silnice a koukal jsem do křoví vyrůstajícího z kamení, jak to již tak při okrajích pole a silnice bývá. Zároveň jsem si vzpomněl na výše popsanou událost a uvažoval, kde se to tady asi mohlo stát. Můj zrak náhle upoutal zvláštní předmět ležící mezi kamením v trní. Vracím se, prolézám trním a kopřivami a moje ruka náhle svírá malou hliníkovou nádobu ledvinového tvaru, kterou nosili připnutou za drátěné ouško za opaskem vojáci za druhé světové války, ale zřejmě i vězni. Nádoba je pokryta vrstvou bílé koroze a její dno je již děravé. Stejně ji, ale ukládám do batohu. Přesto že je děravá, doma z ní druhý den odstraňuji korozi a bahno a jsem překvapen. Při jejím čištění se na hliníkovém plechu objevil nápis "Dogo Maryo Lurigi" a pod ním ještě monogram "DM". Nápis je poměrně veliký a je do plechu vyrytý zajímavým způsobem. Napadá mne, že z téhle nádobky jedl a pil kdysi nějaký Ital. Letím pro knihu, kde je popsán masakr vězňů u Třebsína. Mé oči hltají řádky. Konečně čtu, "podle úředního hlášení z 28. února 1945 bylo v táboře 442 osob, z toho 156 Francouzů, 143 Němců, 58 Rusů, 40 Poláků, 27 Španělů, 11 Italů, 4 Belgičané, po jednom Portugalci, Švýcaru a osobě bez státní příslušnosti". A tady se musím přiznat, že se stydím za to, že jsem pátrání po tomhle člověku ještě nedokončil.

Dvořák Ant.

4.květen - Sv. Florian

V českém prostředí jeden z nejpoblárnějších svtců. Byl patronem proti požárům a proto představoval běžný námět pro výklenkové plastiky venkovských usedlostí, které měly ochraňovat dům. Byl také patronem hasičů, kominíků a zedníků. Zpodobňoval se jako voják ve zbroji, s mečem a korouhví, obvykle v ruce s putnou, z níž lil vodu na hořící kostel u nohou. Na jeho svátek bylo zakázáno rozdělávat oheň a nosit vodu, jinak by mohlo usedlost postihnout neštěstí. Žil na přelomu 3. a 4. století, působil jako plukovník římského vojska v Cetii (dnes rakouská obec Zeiselmauer). Jako horlivý křesťan se přidal v Laureaku (Lorchu) k těm, kteří byli vězněni pro víru, protože toužil po mučednické smrti. Soudce ho dlouho přemlouval, aby se křesťanství vzdal. Posléze mu kolem krku ovázali provaz s balvanem a svrhli ho z mostu do řeky Emže.

15. květen. "Děšť svatě Žofie, švestky ubije".

25. květen. "Na Urbana pěkný, teplý den, bude suchý červenec i srpen.

Dvořák Ant.

Společenská kronika

V Červnu 2010 oslaví významné životní jubileum

paní Alena Štěpánová

pan Zdeněk Vítovec

paní Helena Hovorková

Všem jubilantům přejeme mnoho štěstí, lásky a životní pohody.

Redakce

Přečetli jsme ...

Fatální chyba lidovecké ministryně

Nyní, před volbami a za probíhajících povodní na Moravě, je dobré si připomenout, kterak muselo ještě nedávno bojovat o holé přežití šest ženijních a záchranných praporů Armády České republiky. Cílem bylo je transformovat v bojové jednotky, použitelné v

žoldáckých misích kdesi na druhém konci světa. Nejprve měly být zrušeny prapory v Bučovicích a Jindřichově Hradci . Nejenže by to žádné úspory nepřineslo, ale dnes nebyla v Kutné Hoře, Jindřichově Hradci, Rakovníku, Bučovicích, Hlučíně a v Olomouci soustředěna ani těžká technika, hasičské tanky či ženijní těžké mechanismy, ani kvalifikovaná obsluha. Namísto opravy pro záchranu zatopených obcí potřebných ženijních mechanismů se nakupovaly desítky zbytečných transportérů PANDUR, nepotřebných obrněných vozů a další zbytečná technika. Jen proto aby si někdo z politických špiček resortu mohl mastit kapsy. A topící se kraje při povodních by bývaly mohly zachraňovat takto zprivatizované jednotky jako soukromé agentury, jež budou zachraňovat za poplatek. Jednu takovou už zprivatizovanou ženijní armádu pod velením plukovníka Papeže znám. Vypracovávala povodňové plány obcí. Jako kšeft. Ale nutno říct, že při minulých povodních pracovala profesionálně.

Viník? Lidovecká ministryně obrany Vlasta Parkanová (dnes TOP09) a její první náměstek Barták (současný ministr, nominován ODS) podlehl v roce 2007 tlaku armádních špiček, zbrojních lobbistů i rozpočtových škrtů a chtěli ženijní jednotky rušit. Zbyla záchranná rota Olomouc, prapory Rakovník a Bechyně a zásobovací prapor Pardubice. Osm vojáků ze samostatné záchranné roty Olomouc v úterý odpoledne začalo pomáhat v obci Troubky na Přerovsku. Slyšíte - OSM vojáků...

www.blisty.cz - Štěpán Kotrba

Jsem skeptický ohledně těch, kdo chtějí údajně snižovat státní dluh

Na můj e-mail, ve kterém jsem reagoval na složenku pana Kalouska a požadoval na něm recept, jak bez zadlužení získat luxusní byt na Veleslavíně, luxusní dům v Bechyni atd. mi odpověděla paní Lenka Koudelková, asistentka volebního manažera TOP 09 zasláním tiskového prohlášení p. Kalouska. Na toto jsem reagoval takto, *píše Zdeněk Horák :*

Vážená paní Koudelková,

děkuji Vám za rychlou reakci na můj e-mail. Jsem ekonom a bývalý vrcholový manažer, takže vážnost zejména tempa nárůstu státního dluhu (nikoli zatím jeho výše) nepodceňuji - ba naopak. Jsem ale poněkud skeptický pokud se týká těch, kteří tuto situaci chtějí napravovat.

Vnucují se nám do této role totiž titíž, kteří byli a jsou vrcholovými politiky již dlouhou řadu let a v tomto směru se to týká zdaleka nejen např. pana Kalouska, ale desítek jiných napříč politickým spektrem. Jsou-li totiž takovými kvalitními odborníky, že jediné oni jsou schopni nás z dnešní situace vyvést, tak mohli situaci předvídat a místo animozních, silně nekultivovaných vzájemných půtek usilovně hledat alespoň základní shodu, mobilizovat k nápravě znepokojivého trendu a iniciovat včas potřebné kroky k jeho zastavení. Tolik odvahy však nikdo z nich včas neprojevil.

Jinak pokud se týká vaší stranou navrhovaných opatření, nepovažuji za moudré na prvé místo dávat šetření, šetření a zase šetření - tedy omezování výdajů. To je samozřejmě nutné. Ale v prvé řadě jest nutno dramaticky zvýšit efektivnost vynakládání prostředků (za vynaloženou korunu pořídit více) resp. zamezit jejich úniku. Jsme totiž velmi nedůslední např. v potírání šedé ekonomiky (její rozměr se odhaduje na více než

200 miliard), korupce, předražování čehokoliv, co jest placeno z veřejných zdrojů. Obáváme se žádat na občanech, aby prokázali legálnost nabytého majetku. Nejsme schopni více kontrolovat "ulévání" peněz do zahraničí atd. Kdyby se nám alespoň v tomto podařilo přiblížit např. severským státům, tak to přinese desítky miliard ročně. Ano, šetřeme ! Nejprve však prokažme snahu ucpat díry, kterými nám desítky miliard z těch děravých necek utíkají. Toto ale nedosáhneme s těmi, kteří již mohli dávno dokázat, že jsou lidmi na svých místech ani strašením obyčejných lidí složenkami na úhradu statisícových dluhů. Nedivte se, když takoví lidé jsou pobouřeni, připisují vám k na složenice uvedené částce několik nul a posílají je panu Kalouskovi zpět.

Předem Vám děkuji za pochopení smyslu mých řádek.

S pozdravem Zdeněk Horák

17.5.2010 - www.blisty.cz

Česká xenofobie: Bud' s námi, nebo proti nám...

Nikdy jsem se nesetkal s tím, že by někdo napsal, že Miloš Forman, protože je Čech, nemá právo natáčet filmy o americké historii anebo se vyjadřovat k situaci v americké společnosti (jak to učinil například ve filmu Lid kontra Larry Flynt, který analyzoval americké paradoxy v oblasti svobody projevu). Martině Navrátilové nikdo nikdy nenakazoval, aby se vrátila do své sexuálně liberální vlasti, protože není Američanka, když se svou homosexualitou postavila proti americkému puritánství. Milanu Kunderovi nedoporučili Francouzi, aby jako Nefrancouz držel hubu, když se v jedné politické kauze postavil ve Francii za Romana Polanského. Prostě řečeno, představa, kterou mají mnozí Češi, totiž že cizinec nemůže nikdy pochopit české záležitosti, není pravdivá. Je to jen národní mýtus, který je hluboce zakořeněný v mysli většiny lidí v Čechách, částečně proto, že jen velmi málo cizinců dokázalo, že skutečně pochopili českou duši.

Sociolog Ivan Gabal ukázal, že Češi v podstatě rozlišují tři kategorie cizinců. První z nich jsou takzvaní "kapitáloví" cizinci, kteří jsou z kulturního hlediska považováni za přijatelné (např. Američané, Francouzi, Němci). Druhou skupinou jsou takzvaní "příbuzní" (Slováci, Češi žijící v zahraničí, židé), vůči nimž je postoj Čechů poněkud smíšený, ale kteří jsou stále ještě přijatelní, i když jsou to "cizinci". Třetí skupinu však tvoří Arabové, Vietnamci, Číňané, lidé z bývalé Jugoslávie, Rusové, Ukrajinci, černoši a především Romové, kteří - navzdory svému dlouhodobému pobytu v ČR a navzdory svému českému občanství jsou Čechy považováni za ty nejcizější "cizince". Gabal se domnívá, že původem xenofobních postojů Čechů je český ideál kulturní, etnické a národní homogenity, dále určitá sebestřednost a represivní postoj vůči imigraci a příchodu cizinců do ČR.

Je opravdu pozoruhodné, že dostávám zuřivé reakce od čtenářů ještě mnoho dní poté, co už dávno není v *Britských listech* v aktuálním vydání článek, který jsem napsal o tom, že sovětská vojska nepřišla r. 1945 s mesiášským posláním osvobodit Československo od nacismu, ale jejich úkolem bylo namísto toho zajistit Stalinův vliv v poválečné střední Evropě.

Vystudoval jsem kulturní antropologii a téměř před patnácti lety jsem přicestoval do České republiky studovat její obyvatelstvo, s nímž jsem byl před tím ve styku skoro deset let prostřednictvím téměř stovky Čechů nejrůznějšího věku, nejrůznějších míst-

ních sociálních charakteristik a ze všech regionů. Nemluvě o tom, že jsem měl bezprostřední zkušenosti ze života Čechů na základě soužití se svými českými partnery a jejich příbuzenstvem, takže vím, co Češi dělají o místních svátcích, při typických veřejných akcích a jak se chovají v mezilidských vztazích.

Mým nejbližším kamarádem a sousedem od doby, kdy mi bylo 9 let, byl Ivo Brhlík, syn českých rodičů, kteří se do Brazílie přistěhovali r. 1968. Slyšel jsem češtinu každý den, kdykoliv jsem byl u Brhlíků na návštěvě a dostával jsem nějaké koláče nebo ovocné knedlíky. Výrazy jako "Ty vole" a věty jako "ale to nejde!" které Ivo říkal pořád, jsou součástí mého života od té doby. A po celou dobu dospívání jsem sledoval zpravodajství o Československu a hltal knihy o té zemi.

Takže jak si někdo vůbec dovoluje psát mi, že bych měl hovořit jen o zemi, v níž jsem se narodil, ale z které jsem odešel ve věku 19 let? Mám více než právo na to hovořit o českém chování, politice, kultuře a historii. A můj názor je názorem odborníka, nikoliv nějakého cizince, který novou zemi srovnává se svou vlastní. Hovořím a píšu o místní české mentalitě jako zkušený a vzdělaný odborník.

Ti, kteří mi doporučují, abych se vrátil do Brazílie a vyjadřoval se jen o své vlastní zemi a domnívají se, že nejsem schopen pochopit, co se dělo v tomto národě, jsou pouhými ignoranty. Člověk nemusí být Řekem, ani nemusel žít za Aristotela, aby pochopil řeckou historii. Britský novinář dokáže psát velmi dobře - a možná lépe než Američani - o Spojených státech. Názor objektivního pozorovatele, který nemá vazby na místní prostředí, je daleko jasnější než názor místního člověka, který vidí věci zamlžené vlastními emocemi a pudem sebezáchovy svého názoru na svou totožnost.

Poté, co byly z Československa vyhnány zhruba dva miliony Němců, České země se staly jednou z rasově nejčistších oblastí v Evropě. S výjimkou pár Řeků a Vietnamců (z řecké občanské války a z vietnamské války) a pár tisíc studentů z Lybie, Alžírka či Kuby, zemí, které se přátelily s komunistickým režimem, nebylo v Česku skoro vůbec žádné přistěhovalectví. Češi prostě po velmi dlouhou dobu neviděli zblízka cizince - a vzpomínky z minulosti jim velely cizincům nedůvěřovat.

Historie lidstva je plná neustálých potyček mezi jednotlivými skupinami, a tak mají jednotlivci dobré důvody proč se mít na pozoru před těmi, které považují za odlišné. To je funkcí xenofobie. Xenofobii a rasismu lze porozumět jako apelům o pakt solidarity v rámci etnicizované či "národní" komunity, která se cítí ohrožena rizikem sociálních bouří, a to zejména z hlediska těch skupin, jejichž postavení ve společnosti je ohroženo. Pro tyto marginalizované skupiny představují mezietnické rozdíly nepřekročitelnou bariéru, a jejich příslušníci proto nevidí cizince jako legitimní konkurenty při hledání zaměstnání, životního prostoru či názorů. Není vítáno, aby cizinci vyjadřovali své názory, mohlo by se ukázat, že jsou pro místní půdu jedovaté.

Zřejmě to má mnoho co společného se zkušeností. Když strávíte podstatný čas mezi cizinci, zjistíte, že se zase tolik od vás neodlišují. A když mezi nimi vyrostete, vůbec vás něco takového ani nenapadne. Pocházím z multikulturního prostředí a vím, jak dobře znám český národ. Proto budu i nadále vyjadřovat své názory a budu je sdílet s jinými, bez ohledu na xenofobní instinkty některých čtenářů či autorů.

Fabiano Golgo - (na internetu přečetl v.v.)